KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

Osa juhlavieraista 17. 9. 52 Liiton huoneustossa —
En del av jubileumsgästerna i Förbundslokalen 17. 9. 52.

LOKAKUU
OKTOBER

N:o 10 - 1952

Kuurojen Valistustalon Rahankeräys

Suomen Kuurojen Liitto r.y. on saanut Sisäasiainministeriöltä luvan yleisen rahankeräyksen toimeenpanemiseen koko maassa numeroiduilla keräyslistoilla tammikuun 1 ja joulukuun 31 päivän välisenä aikana 1952 Kuurojen Valistustalon aikaansaamiseksi.

Tämän johdosta kehoitamme kaikkia kuurojenyhdistyksiä, kuurojen urheiluseuroja ja Kuurojen Ystävien paikallisosastoja ryhtymään toimenpiteisiin tehokkaan keräyksen järjestämiseksi paikkakunnillaan, valitsemalla keräystoimikuntia.

Keskuskauppakamari on hyväntahtoisesti asettanut käytettäväksemme **postisiirtotilin n:o 22 240,** Kuurojen Valistustalon Rahankeräys, Helsinki, Liisank. 27 E 10, jolle kerätyt varat voidaan suorittaa.

Keräyspalkkio on 10 % ja sen lisäksi jaetaan seuraavat rahapalkinnot eniten keränneille:

I	**palkinto**	**30,000**	**markkaa**
II	»	**20,000**	»
III	»	**10,000**	»

Jokaiselle meistä on tunnettua, että oman talon puute vaikuttaa monella tavoin ehkäisevästi liittomme toimintaan. Emme voi pitää suurempia kokouksia, järjestää kursseja, antaa maaseudulta ammattitaitoa oppimaan tuleville asuntoa ellei meillä ole tarkoitukseen sopivaa Kuurojen Valistustaloa, jossa myöskin kuurojen hyväksi toimivat yhdistykset, seurat ja liitot saisivat tyyssijansa.

Toivomme, että talon hankkimiseen tarvittava rahamäärä saataisiin vuoden kuluessa kokoon. Tämä olkoon jokaisen kuuron ja kuurojen ystävän sydämellä, sillä Kuurojen Valistustalo tulee palvelemaan koko maamme kuurojen parasta.

Vuosi 1952 on Olympiavuosi. Sen vuoksi tehkäämme oikea Olympiatempaus, joka Kuurojen Valistustalon muodossa on tästä kauniina muistomerkkinä osoittamassa kansamme tahtoa kaikkeen hyvään!

KUUROJEN VALISTUSTALON RAHANKERÄYSTOIMIKUNTA

RURIK PITKÄNEN
puheenjohtaja.

EINO KARILAS
sihteeri, Hels. Kuur.yhd. puh.joht.
KUL:n kunniapuheenjohtaja.

LAURI VAINOLA
Taiteilija.

J. K. PALOMAA
Hels. Kuur. Ystävät r.y:n puh.joht.

URHO LEHTIMÄKI
KUL:n varapuheenjohtaja

Penninginsamling för de Dövas Centralgård

Finlands Dövas Förbund r.f. har av Inrikesministeriet erhållit tillstånd till allmän penninginsamling i hela landet från den 1 januari till den 31 december 1952 för uppförandet av en De Dövas Centralgård.

Vi uppmana därför alla föreningar för döva och de dövas idrottsklubbar i landet, samt De Dövas Vänners ortsavdelningar att bilda insamlingskommittér som kunna ordna insamlingen lokalt.

Centralhandelskammaren har beredvilligt ställt till förfogande för vår räkning **postgirokonto N:o 22 240,** De Dövas Centralgårds penninginsamling, Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10, genom vilket de insamlade medlen kunna inbetalas.

Insamlingsarvode är 10 % och därtill utdelas följande penningpris åt mesta insamlade:

I	**pris**	**30.000**	**mark**
II	»	**20.000**	»
III	»	**10.000**	»

För var och en av oss är det känt att förbundet alltid haft lokalbrist, som verkat hämnande på förbundets verksamhet. Vi kunna inte hålla stora möten och sammankomster eller ordna kurser, samt ordna bostad för kursdeltagare från landsorten. Vårt mål är därför ett eget hus eller en Centralgård för döva, varvid även föreningar och klubbar samt förbund kunna erhålla egen härd.

Vi hoppas att tillräckligt med penningmedel strömma in under hela året. Det är varje dövas och deras vänners hopp att De Dövas Centralgård blir en verklighet som blir till gagn för hela landets dövas bästa.

Året 1952 är ett Olympiaår. Låt oss visa då olympiska takter. När Centralgården en gång blir färdig, står den som ett vackert minnesmärke över vårt folks goda vilja att hjälpa.

DE DÖVAS CENTRALGÅRDS PENNINGINSAMLINGSKOMMITTE

RURIK PITKÄNEN
ordförande

EINO KARILAS
sekreterare, HDF:s ordförande,
KUL:s hedersordförande.

LAURI VAINOLA
Konstnär

J. K. PALOMAA
Hels. Dövas Vänner r.f:s ordförande

URHO LEHTIMÄKI
KUL:s viceordförande

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

LOKAKUU | 57. VUOSIKERTA | N:o 10 · 1952

Kuurojen Maatalouskoulu

Eduskunnan kansliaan kansanedustaja Urho Kulovaara ym. ov:t jättäneet syyskuun 11 päivänä raha-anomuksen kuurojen maatalouskoulun oppilaiden asuntolan ja opettajain rakennuksen rakentamista varten Saaren kartanoon Mäntsälässä. Lakiin perustuvasta kuurojen maatalouskoulusta on jo valmiina asetusehdotusluonnos, joka odottaa maatalouskoulun lopullista perustamista ja alkamista.

Kansanedustaja Urho Kulovaaran ym. anomus:

Eduskunnalle.

Kuuroja on maassamme nykyisin noin 4000. Useimmat heistä pystyvät melko vaativaankin ammattityöhön jos saavat siihen tarvittavan alkukoulutuksen. Erikoisesti maatalous siihen liittyvine sivuelinkeinoineen on osoittautunut heille soveltuvaksi. Tarvittavien ammattioppilaitosten puutteessa ei kuuroja kuitenkaan ole voitu riittävästi ohjata ammatteihin, mikä on ollut suureksi vahingoksi sekä heille itselleen että kansantaloudelle.

V. 1939 kuurojen ammattiopetuskomitea laati suunnitelman mm. kuurojen maatalousammattikoulua varten. Tätä suunnitelmaa ovat asiantuntijat pitäneet onnistuneena. Jo silloin ryhdyttiin etsimään koululle sopivaa maatilaa, mutta sodat keskeyttivät toimenpiteet ja sen jälkeen on maanhankintalain toimeenpano ollut esteenä. Asia joutui uuteen vaiheeseen Invaliidihuoltolain tultua säädetyksi. Sen alaisiksi tulivat mm. kuurot, jotka ovat oikeutetut saamaan samanlaisen huollon ja ammattikoulutuksen kuin muutkin invaliidit. Toisellakin tavoin on asia sen jälkeen edistynyt. Asianomaisten virastojen sekä Invaliidisäätiön välisissä neuvotteluissa on päästy yksimielisyyteen siitä, että kuurojen maatalouskoulu voidaan ja on valtiolle vähimmän kustannuksia aiheuttaen sijoitettavissa Invaliidisäätiön Mäntsälän pitäjän Saaren kartanossa toimivan maatalous- ym. koulujen yhteyteen, jolloin voidaan suuressa määrin käyttää yhteisiä opettajavoimia ja osittain huonetilojakin. Lisää tarvitaan, paitsi erinäisiä opetus- ja opettajien asuntotiloja, pääasiassa vain oppilasasuntola. Kun Invaliidisäätiö on ilmoittanut, ettei se nykyoloissa ilman valtion avustusta voi sellaista rakentaa ja kun kuurojen maatalouskoulu olisi mahdollisimman pian saatava toimimaan sekä erikoisesti myöskin vedoten siihen, että Eduskunta on kehoittanut Hallitusta ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin kuurojen maatalouskoulun perustamiseksi, Eduskunta ottikin v. 1950 menoarvioon Invaliidisäätiölle kuurojen maatalouskoulua varten tarvittavien rakennusten rakentamista varten 25.000.000 markan suuruisen korottoman lainan. Valitettavasti määrärahaa ei tähän tarkoitukseen esitetty käytettäväksi väittäen, ettei oppilaita kouluun ole. Tällainen väite kuitenkin on täysin kestämätön ja asiantuntemattomuudesta johtuva.

Edelläesitetyn perusteella anomme kunnioittaen,

> että Eduskunta ottaisi vuoden 1953 valtion talousarvioon 25.000.000 markan suuruisen määrärahan korottoman lainan myöntämiseksi Invaliidisäätiölle kuurojen maatalouskoulun oppilasasuntolan ja opettajain asuntorakennuksen rakentamista varten.

Kuurojen opetuksen uudelleen järjestäminen

Liittomme on Valtioneuvostolle lähettänyt edustajakokouksemme päätöksen mukaisesti seuraavan anomuksen:

Valtioneuvostolle.

Maamme kuurojen (= kuuromykkäin) opetus, jonka 100-vuotismuistoa vietettiin vuonna 1946, on yleensä pysytellyt muiden kulttuurimaiden sanottua opetusta vastaavalla tasolla, mutta se ei kuitenkaan enää nykyisin vastaa sitä kehitystasoa, jonka kehittyneet yhteiskunnalliset olot sille asettavat. Myös ulkomailta saapuu tietoja kuurojen lasten ja kuuron nuorison opetuksen uudelleen järjestämisestä ja tehostamisesta, ei vain sosiaalisten, vaan myöskin taloudellisten arvojen saavuttamiseksi. Tämän ovat myös kuurot itsekin huomanneet ja siitä syystä osoittaneet huolestumistaan niiden mahdollisuuksien puutteesta, joiden turvin heidän koululaitoksensa olisi kehitettävissä. Osoituksena tästä on Tampereen Kuurojen Yhdistyksen esittämä alustus Suomen Kuurojen Liiton vuosi- ja edustajainkokouksessa Helsingissä maaliskuun 24 päivänä 1952. Heidän alustuksesaan esitetään, että kuurojenkoulun kurssi muutettaisiin 10-vuotiseksi, josta ajasta 2 ensimmäistä vuotta olisi ns. esikoulukurssia. Samoin siinä esitetään ajatus jatkokoulusta.

Kun lapsuusikä on luonnostaan varsinainen kielen oppimisen ikä ja kun kuulon harjoitus nykyiseen oppivelvollisuusikään tultaessa on jo liian myöhäistä, niin on mm. ammattilääkäripiireissä voimakkaasti painostettu kuurojen lasten esikoulujen välttämättömyyttä. Opetusalalla ovat ammattimiehet tehneet suoranaisia esityksiä näiden esikoulujen perustamiseksi jokaisen kuurojenkoulun yhteyteen. On esitetty myös kuurojen lasten oppivelvollisuuden alentamista nykyisestä 7 vuodesta 5:nteen ikävuoteen, jotta kaikki varsinaisiin kuurojen kouluihin tulevat lapset olisivat tasaisesti kehitettyjä. Maassamme ei ole vielä yhtään tällaista esikoulua, vaikka esim. Ruotsiin niitä on saatu jo neljä ja uusia suunnitellaan. Erikseen on syytä mainita, että siellä on myös ns. Wedenberg-kouluja, joissa kuulon jätteisiin turvautuen opetetaan kuurot pikkulapset puhumaan. Ruotsissa on myös esitetty kuurojen lasten oppivelvollisuuden alentamista siihen vuoteen, jolloin lapsi täyttää 5 vuotta.

Tanskassa on viime vuoden aikana järjestetty valtion toimesta erikoinen keskuselin Kööpenhaminaan, joka pitää yhteyttä kuurojen lasten vanhempiin opastamalla ja neuvomalla heitä lastensa opettamiseksi ja kasvattamiseksi Amerikasta tulleen ns. Tracy-klinikan menetelmien mukaisesti. Meillä on pastori Lauri Paunu koettanut hoitaa tätä asiaa yksityisin varoin, mutta se käy ennen pitkää hänelle ylivoimaiseksi.

Kuurojen ammattikasvatus on jo lailla säädetty. Turkuun perustettu kuuromykkäin ammattikoulu on kuitenkin yksinään osoittautunut liian pieneksi voidakseen vastaanottaa kaikkia pyrkijöitä. Olisi näinollen välttämättä saatava toinen kuurojen ammattikoulu Pohjois-Suomen kuuroja varten esim. Ouluun. Sitäpaitsi näiden koulujen rehtorit olisi vapautettava muista tehtävistä, jotta he voisivat kokonaan antautua ammattikoulun johtoon ja opetukseen.

On yleisesti tunnettua, että koulunsa lopettaneet kuurot harrastavat yhdistyksiensä piirissä vilkkaasti opintoja ja muuta valistustoimintaa, jota Kuurojen Liitto on koettanut voimiensa mukaan tukea. Opintokerhot, kansanopistolliset lomakurssit, esitelmäpäivät ja -matkat, kristilliset ja hengelliset päivät, liiton suhteellisen laaja julkaisutoiminta, kuten kuurojen oman lehden ja koulujen oppikirjojen painattaminen ovat kaikki varoja kysyvää työtä, jolle tulisi saada entistä enemmän tukea, koska kuurot eivät voi päästä osallisiksi niistä mahdollisuuksista, joita on kuuleville järjestetty. Kuitenkin hekin suorittavat velvollisuutensa yhteiskuntaa kohtaan maan rakentajina ja verojen maksajina.

Edellä on mainittu vain muutamia tärkeimpiä seikkoja kuurojen opetus- ja valistustason kohottamiseksi. Näistäkin kuitenkin jo selviää, että kuurojen opetus olisi uusittava ajan vaatimuksia vastaavaksi. Parhaiten nämä asiat tulisivat käsitellyiksi Valtioneuvoston asettamassa komiteassa, johon myös Suomen Kuurojen Liitto, joka omaa pätevän kuurojen kouluopetuksen ja ammattikasvatuksen tuntemuksen, saisi osallistua edustajillaan.

Kun liiton tietoon on tullut, että kouluhallituksessa on valmistettu muutosehdotuksia voimassa olevaan aistivialliskouluja koskevaan asetukseen, niin liitto esittää kunnioittaen, että sanotut muutosehdotukset annettaisiin edellä ehdotetun komitean käytettäväksi. Siinä tapauksessa, ettei Valtioneuvosto voisi komiteaa asettaa, pyytää liitto kunnioittaen saada antaa lausuntonsa jo mainituista kouluhallituksen tekemistä muutosehdotuksista.

Helsingissä toukokuun 12 päivänä 1952.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Urho Kierimo puheenjohtaja. *Rurik Pitkänen* sihteeri.

Lausunto.

Viitaten Suomen Kuurojen Liitto r.y:n ehdotukseen kuurojen kouluopetusta ja ammattikasvatusta kehittämään asetettavasta komiteasta allekirjoittanut esittää kunnioittaen käsityksenään seuraavaa.

Viime vuosien aikana on kuurojen opetuksessa tapahtunut suuria edistysaskeleita sekä metoodiin että tekniikkaan nähden. Yleensä pyritään kuuron lapsen opetus aloittamaan mahdollisimman aikaisin, koska tuloksien on siten havaittu tulevan huomattavasti paremmiksi. On ilmeistä, että Suomessakin kuurojen opetus ja myöskin ammattikasvatus kaipaavat uudistamista ja ajanmukaistamista. Kun tämä kysymys on parhaiten toteutettavissa asiantuntijain laatiman komiteamietinnön pohjalta, pidän Suomen Kuurojen Liiton tekemää ehdotusta hyvänä, tarkoituksenmukaisena ja ajankohtaisena.

Turussa huhtikuun 27 päivänä 1952.

Urpo Siirala
Professori, ylilääkäri.

KUUROJEN- JA SOKEAINKOULUT

17. 9. 1952 Helsingin Sanomat

Kokemus on osoittanut, että laatipa maamme mikä hallitus hyvänsä valtion tulo- ja menoarvioesityksen, kaikki eivät ole siihen koskaan tyytyväisiä. Sekä asiallisin että valitettavasti myös heikoinkin perustein vaaditaan eduskuntaa ryhtymään toimenpiteisiin hallituksen esityksen muuttamiseksi joiltakin määrätyiltä kohdin, useimmiten kuitenkin laihoin tuloksin. Kun kaiken tämän tuntien olen kuitenkin harkinnut välttämättömäksi saattaa alempana mainitut asiat eduskunnan ja myös suuren yleisön tietoon, teen sen vakuuttuneena siitä, että kysymys on todella ensiarvoisen tärkeistä asioista. Sanon kohta suoraan, että hallitus on menoarvioesityksessään jättänyt kuurojen- ja sokeainkoulut monessa suhteessa lapsipuolen asemaan. Olen kyllä valmis myöntämään, että joitakin verrattain tärkeitäkin lisäyksiä on näissäkin kouluissa suoritettavan työn tukemiseksi ehdotettu. Mutta kun samalla useita ko. koulujen toiminnalle elintärkeitä esityksiä on kylmästi hylätty, näyttää tulevaisuus tässä suhteessa varsin synkältä. Ajatellaanpa esim. palkkausasiaa. On erittäin hyvä, että koulujemme johtajien palkkausta parannetaan kahdella palkkausluokalla, mutta miksi unohdettiin opettajat? Kun ko. koulujen opettajien palkat on saatu suurella vaivalla edes siedettävään suhteeseen kansakoulunopettajien palkkoihin nähden, on tämä työ jälleen mitätöity. Hallitus esittää kansakoulunopettajien palkat korotettavaksi, mutta ei puhu mitään kuurojen- ja sokeainkoulujen opettajien palkankorotuksista. Tämä merkitsee sitä, että kansakoulunopettajat eivät tule uhraamaan kahden vuoden lisätyötä valmistuakseen paljon raskaampaan työhön esim. kuurojenkouluissa. Ellei tahdota tuhota jo hyvin toivein alettua opettajavalmistusta ja opetustyötä näissä kouluissa yleensäkin, on po. koulujen opettajat ja asuntolajohtajattaret ehdottomasti korotettava nykyisistä 20. ja 21. palkkausluokista 22. palkkausluokkaan. Näin sekä mies- että naisopettajat, joilla on täysin samat pätevyysvaatimukset ja samanlainen työ sekaluokilla. Hallituksen esityksessä on tällä kohtaa vielä eräs toinenkin kuurojen- ja sokeainopetustyön tulevaisuudelle varsin tuhoisa kohta. Kuten edellä jo mainitsin, ko. koulujen johtajat on aivan oikein esitetty korotettavaksi 26. palkkausluokkaan eli siis samaan, missä näiden alojen tarkastaja kouluhallituksessa nyt on. Mainittua tarkastajaa samoinkuin kouluhallituksessa olevia tarkastajia, koskeva palkankorotusesitys on yleensäkin jätetty huomioonottamatta. Kun nyt näin ollen kuurojen- ja sokeainkoulujen johtajat tulisivat luontoisetuineen saamaan vieläpä suuremmat tulot kuin heidän esimiehensä, ei kenenkään johtajan kannata siirtyä hoitamaan erityisen vastuunalaista virkaa kouluhallituksessa. Tämä luonnoton suhde tulisi vaikuttamaan sen, että tällaisen erikoislaatuisen ja vaikean opetusalan ylin johto jäisi epäpäteviin käsiin, sillä tietääkseni vain eräillä johtajilla on kuurojen ja sokeainkoulujen tarkastajan virkaan vaadittava kelpoisuus. Ellei tässä suhteessa saada aikaan tarpeellista korjausta, voitaneen kysyä, mikä kohtalo odottaa kuurojen- ja sokeainkouluja, sillä epäpätevät eivät pysty ko. tarkastajan virkaa edes tyydyttävällä tavalla hoitamaan.

Hallituksen menoarvioesitys osoittaa monilta muiltakin kohdin kylmyyttä kuurojen- ja sokeainopetusta kohtaan. Mainitsen tässä vielä yhden esimerkin. Po. kouluista ovat rakennuksiensa puolesta Mikkelin ja Jyväskylän koulut erityisesti uudistamisen tarpeessa. Kouluhallitus on puolestaan tehnyt lukuisia esityksiä epäkohtien korjaamiseksi. Nyt on hallitus viimeinkin ehdottanut (opetusministerin vaatimuksesta) määrärahan Jyväskylän koulun kohdalla, mutta esitys kaikista heikoimmassa asemassa olevan Mikkelin koulun osalta on hylätty. Tämän koulun rakennukset ovat kovin vanhat ja nykyisen puhekoulun käyttöön täysin riittämättömät. Tästä syystä ja kun kuurojenkoulun sijaintipaikaksi soveltuisi kaupunkeihin verraten paljon paremmin sopiva paikka maaseudulta puutarhamahdollisuuksineen, kouluhallituksen toimesta on tiedusteltu ja saatu selville myös taloudellisesti edullinen paikka tätä koulua varten. Kun asia on hyvin kiireellinen, esitettiin jo kuluvan vuoden ensimmäiseen lisämenoarvioon määräraha tämän paikan ostamiseksi. Hallituksen taholta silloin selitettiin, että lisämenoarvioon ei tämäntapaisia esityksiä voida ottaa. Tämän vuoksi ja kun ko. maa-alan myyjä suostui odottamaan vähän aikaa, asia esitettiin otettavaksi nyt käsiteltävään vakinaiseen menoarvioon. Pettyneenä on nyt saanut todeta, että esitys on jälleen hylätty. Näin siitä huolimatta, että po. koulu on jo kauan kipeästi kaivannut uusia koulutiloja ja että koulun siirto maaseudulle ei vaatisi kovinkaan suuria summia valtion taholta, sillä edustaahan Mikkelin nykyinen kuurojenkoulu kaupungin keskeisellä paikalla sijaiten joko myytynä tai valtion muihin tarkoituksiin käytettynä huomattavaa pääomaa. Kun on sanottu, että ko. koulupaikka pitäisi saada valtion omistamalta maalta, on syytä mainita, että asiaa on koetettu näin järjestääkin, mutta sopivaa paikkaa ei ole sieltä löydetty. On nimittäin huomattava, että tämä koulu on järjestettävä sijaintipaikkansa puolesta sopivaan suhteeseen muihin kuurojenkouluihin nähden. Kerava soveltuisi erittäin hyvin senkin vuoksi, jos, kuten on ajateltu, tästä koulusta muodostettaisiin tulevaisuudessa suuri keskuskoulu. Helsingistä voisi tällöin saada tarvittaessa pätevää korvalääkäri- ja klinikkahoitoa. Muuten maa-alueen hinnan ollessa niin alhaisen kuin se tässä tapauksessa on, tämä meno olisi varsin vähäinen kokonaismenoihin verrattuna.

Valtion rahatalous on kieltämättä vaikea, mutta kun ko. menoarviossa on mm. yksityisille yhdistyksille esitetty avustusmäärärahojen lisäyksinä jopa eräässäkin tapauksessa 135 miljoonaa markkaa, niin eiköhän tästä summasta voitaisi eroittaa pientä murto-osaa kuurojen- ja sokeainkouluille. Näissä kouluissa suoritettava yhteiskunnan vähäväkisimpien opetus- ja kasvatustyö tulisi täten tässä vaiheessa autetuksi, eivätkä yksityiset yhdistyksetkään joutuisi tästä kovin paljon kärsimään.

Oskar Hiekkala.

Kolmen aistin maailma

Kirj. *Helen Keller*

Osa II

Päivät vietän kirjoituspöytäni ääressä keskittyneenä työhöni. Samat tehtävät toistuvat yksitoikkoisesti päivästä toiseen. Säilyttääkseni yksilöllisyyteni ja kolmen aistini valppauden pujahdan puutarhaan kohta aamunkoitteessa. Mieleni virkistyy ja ajatukseni kirkastuvat, kun sormeni koskettavat makeaa multaa ja viileätä kasteista ruohoa.

Pidän kävelystä siitä syystä, että liikkuessani pääsevät ajatukseni lentämään vapaasti. Filosofointi on ihmiselle yhtä luontaista kuin puhe. Olen eräs niistä, jotka voivat parhaiten ajatella kävellessään. Vaikeimmatkin pulmat selviävät kävelymatkalla, kun ensin olen tuntikausia turhaan koettanut niitä ratkaista työpöytäni ääressä.

Tällaisella kävelymatkalla ovat aivoni ja kaikki kolme aistiani koko ajan valppaina. Tunnen jaloissani, onko polku mäkinen vai tasainen, kävelenkö ruohikossa vai soratiellä, kalliolla vai savimaassa. Kun kasvoilleni lankeaa varjo, tiedän tulevani metsikköön. Lämmin ilmavirta ilmoittaa, että olen saapunut aurinkoiselle aholle.

Kävellessäni teen koko ajan havaintoja säästä. Olen melkoisen karastunut ja kestän kaikenkaltaista säätä. Vastustan päättäväisesti kiusausta vetäytyä vanhuuden suojattuun lepoon. Kävelen mielelläni rajumyrskyssä. Eräällä kävelymatkalla minut yllätti hirvittävä pyörremyrsky.

Erotan vaivatta pieksevän raesateen lumipyrystä, jonka tuoksu on puhtaampi kuin ainoankaan muun taivaan elementin. Ennen ukkosta tunnen puutarhan, niittyjen ja metsien tuoksun tulvivan kaikkialla ympärilläni, kunnes se sateen puhjetessa yhtäkkiä katoaa. Vuoristoilma eroaa tuntuvasti meri-ilmasta. Jälkimmäisen tunnen sen suolaisesta kosteudesta. Aivan toisenlainen on taas ruohontuoksuinen, auringonkukkia kasvavan preerian avaruus ja ilmavuus. Kävelymatkoillani tuskin ehdin eritellä kaikkien kohtaamieni tuoksujen runsautta.

Tuoksut palauttavat mieleeni tapahtumia ja tilanteita menneen elämäni varrelta. Kun kevätesikot kukkivat, olen taas onnellinen pikku tyttö, joka kävelee opettajansa kanssa kasteisella niityllä. Niitetyn heinäpellon tuoksu vie minut Uuteen Englantiin, missä lapsena telmin tovereitteni kanssa isossa heinäladossa. Ja milloin tahansa tunnen pippuripuun, eukalyptuksen tai sitruunatarhan tuoksun, muistan seikkailuntäyteiset, onnelliset päivät Kaliforniassa, Tyynen meren rannikolla.

Elävimmät muistoni ovat Portofinosta, Italiasta, missä vietin päiväni lekotellen Välimeren rantakalliolla. Nautin täysin siemauksin Italian auringosta ja tuoksuista, joita tulvi joka puolelta. Suolaiseen merituuleen sekottui puksipuun ja appelsiini- ja sitruunalehtojen tuoksua. Ruokapöydässä havaitsin kummallisen ilmiön. En erottanut appelsiininkukan tuoksua hedelmästä, jota söin, ja metsämansikan maku kielelläni sekottui kuusaman makeaan tuoksuun. Hentojen heinien, lehtien ja kukkien tuoksusta syntyi sanoinkuvaamattoman ihana sinfonia. Mieleni ja ruumiini virkeys johtuu suureksi osaksi juuri aistimieni tuoksujen runsaudesta.

Väsymättömän valpasta opettajaani, joka kannusti minua lakkaamatta ajattelemaan ja tekemään huomioita, saan kiittää niistä rikkaista elämyksistä, jotka olen kokenut kolmen aistimeni välityksellä. Tahdon tästä syystä erikoisesti terottaa opettajien ja vanhempien mieliin, että heidän olisi alusta alkaen opetettava lapset käyttämään oikein viittä aistiaan. Voidakseen kasvattaa itseään on lapsen osattava iloita ja oppia näkö-, kuulo-, maku- ja tuntoaististaan. Mielestäni hänet on mahdollisimman aikaisin opetettava huomaamaan kauniit, hauskat ja epätavalliset esineet. Olen todennut lapsen iloitsevan katsellessaan miellyttävää väriä tai kaunismuotoista simpukankuorta, kuunnellessaan musiikkia, joka rauhoittaa tai viehättää häntä, tai koskettaessaan kasvoja, joita hän rakastaa.

Olen varma, että ruumiin ja sielun voimat ovat suoraan verrannollisia. Tiedän myös, että milloin kaikki viisi aistia — tai miten monta niitä sitten onkin — toimivat eräänlaisina henkisen elämän portteina, voi ihminen saavuttaa korkeimman henkisen kehityksen ja oppia todella hallitsemaan itseään. Jokainen ihminen, joka tällä tavoin valmistautuu elämään, tekee ihmiskunnalle arvokkaan palveluksen.

Tästä syystä tahdon kiinnittää erikoista huomiota aistiviallisten saavutuksiin, sillä luonto on pakottanut heidät käyttämään paremmin hyväkseen jäljellä olevia aistejaan. Ja kunhan vanhemmat oppivat tajuamaan kaikki terveen aistielämän mahdollisuudet ja ryhtyvät kehittämään näitä kykyjä lapsissaan, uskon tulevien sukupolvien osaavan entistä syvemmin ja jakamattomammin nauttia elämän kauneudesta.

Ladies Home Journal USIS

Yksinoik. Suomessa Kuurojen Lehdellä.

Liittomme uutisia

Syyskuun 17 p:nä pidetyssä keskushallituksen kokouksessa esitti puheenjohtaja Kierimo liiton hallituksen ja kaikkien Suomen kuurojen puolesta sydämelliset onnittelut rouva Katri Pitkäselle, jonka 50-vuotispäivää keskushallitus oli tullut kunnioittamaan. Nautittua rouva Pitkäsen tarjoamat maukkaat kahvit siirryttiin sitten kokousta jatkamaan Helsingin Kuurojenyhdistykselle. Tällöin tuli käsitellyksi mm. seuraavia asioita:

Luettiin ja hyväksyttiin eräin muutoksin keskushallituksen edellisen kokouksen pöytäkirja.

Tampereen yhdistyksen vastalauseen johdosta päätettiin esitelmäavustusten jakoa uudelleen harkita siinä esitetyllä tavalla ja antaa esitys liiton vuosikokoukselle, että pienemmille yhdistyksille kävisi mahdolliseksi tehokkaamman esitelmätoiminnan järjestäminen piirissään.

Vuoden 1953 vuosikokousta olivat asianomaiset yhdistykset anoneet Kuopioon ja Tampereelle. Koska liiton vuosikokous oli jo useampia kertoja ennen pidetty Tampereella, päätettiin tällä kertaa pitää vuosikokous Kuopiossa myöhemmin määrättävänä ajankohtana (maalisk. 21—22 tai 24—25 p:nä).

Hyväksyttiin Oslossa pidetyn Pohjoismaisen Kuurojen Kongressin matka-avustusten jako ja muut kongressiin osallistumisesta johtuneet toimenpiteet.

Liiton sihteerille päätettiin jälleen ostaa 2 lk. vuosilippu.

Päätettiin lähettää komitea tutustumaan Iisalmen Kuurot r.y:n ja eräiden muiden yhdistysten ostamaan Saarelan kartanoon siinä mielessä, että saataisiin kartano liiton haltuun tai ainakin ostetuksi siitä metsäpalsta. Komiteaan valittiin puheenjohtaja Kierimo Turusta, tuomari Niemi Helsingistä ja maatal. konsulentti Vienamo Myllykoskelta sekä toimittaja Pitkänen.

Rahastonhoitaja esitti selostuksen liiton tiliasemasta. Sen yhteydessä päätettiin muistakin rahaasioista.

Tarkastaja Palomaa lahjoitti pronssisen Unkarin kuurojenkoulujen perustajan Chazar Andras'in pienoispatsaan liiton toimistoon, mikä kiitollisuudella vastaanotettiin.

Tri Martti Jukola ilmoitti tarkastaja Palomaan kautta lahjoittavansa joukon kirjoittamiaan urheiluaiheisia kirjoja liiton käsikirjaston täydentämiseksi. Tämäkin lahjoitus otettiin kiitollisuudella vastaan.

Merkittiin, että lämmin Suomen ystävä, oslolainen kuuro Henning Dahl ja hänen rouvansa Lilla Dahl olivat lahjoittaneet edellisen 80-vuotispäivänä liitollemme rahasumman. Kiitokseksi päätettiin herrasväki Dahl'ille lähettää Kuurojen Lehti.

Pohjoismaiseen viittomakielikomiteaan päätettiin valita toinen jäsen kuuro ja toinen kuuleva. Niinollen tulivat komitean jäseniksi toimittaja Pitkänen ja pastori Arasola, jotka edustavat liittoamme myös Pohjoism. Yhteistyökomiteassa.

Päätettiin korottaa erään oppikirjan myyntihintaa, joka muihin verraten oli jäänyt liian alhaiseksi.

Esitettiin tilitys Niittylahdessa 25. 6.—4. 7. pidetyistä kansanopistollisista- ja maatalouskursseista, mikä hyväksyttiin.

Päätettiin eräistä esitelmämatkojen korvauksista.

Päätettiin ostaa liitolle 16 mm filmauskamera opetuselokuvien valmistamiseksi kouluille ja kuurojen työn tunnetuksi tekemiseksi suurelle yleisölle ja työnantajille, koska yksi kuva puhuu enemmän kuin sata sanaa.

Merkittiin ostetuksi liiton julkaisuja varten uusi postituskone levyineen.

Kuurojen Lehden tilaushinnaksi vuonna 1953 hyväksyttiin entinen 400 markkaa.

Kuurojen Joulun kappalehinnaksi hyväksyttiin 100 mk ja myyntipalkkioiksi 10—50 kpl. 10:—, 51—100 kpl. 15:—, 101—1000 kpl. 20:— ja yli 1000 kpl. 25:— kappaleelta.

Merkittiin jätetyksi anomus valtioneuvostolle, että kuurojen pappien palkat korotettaisiin samaksi kuin ovat kuurojenkoulujen johtajilla.

Keskusteltiin ja päätettiin vielä muistakin vähempiarvoisista asioista.

Pohjoismaiden kuurojen papit ovat olleet koolla

Syyskuun 1—6. päivinä pidettiin Naerumissa, Kööpenhaminan kuuromykkäin pesulaitoksen työntekijäin kesäkodilla pohjoismaiden kuurojenpappien kokous. Osanottajia oli saapunut 19. Silloin olikin koolla koko Pohjolan kuurojen papisto. Kokouksessa käsiteltiin useita työkysymyksiä. Myöskin opintoretkeilyjä oli kokouksen ohjelmassa. Mm. saatiin tutustua sokeitten ja kuurosokeitten miesten kotiin Naerumissa sekä Kööpenhaminan kuuluisaan pesulaitokseen, kuurojen- ja sokeain kouluihin sekä Kööpenhaminan kuurojen kesäkotiin »Strandgaard»iin. Erityisesti käynti kuurojenkoulussa oli mielenkiintoinen. Jonkinlaisen käsityksen työskentelyn tehokkuudesta antanee se, että mainitsen luokalla olleen keskimäärin 6 oppilasta. Luokkia oli 15. Kullakin luokalla oli oma luokkaopettaja. Luokkaopettajien apuna koulussa oli lisäksi 7 apulaisopettajaa, jotka vuorotellen eri luokilla avustavat varsinaista opettajaa tämän opettaessa ääntämistä erikseen kunkin oppilaan kanssa. Koululla on myös psykologinen laboratorio ja äänite knillinen laboratorio. Jälkimmäisessä laboratoriossa näimme kojeen, joka helpottaa lasta lausumaan *s-äänteen* oikein. Pieni punainen lamppu syttyi palamaan, kun s-äänne lausuttiin oikein. Lampun sytyttäminen s:llä tuntui olevan lapsista kovin hauskaa. Samassa kojeessa oli mittari, jonka avulla lapsi saattoi värillisestä mitta-asteikosta nähdä, milloin hän puhui kovaa, milloin hiljaa. Tämän mittarin avulla harjoitettiin *sanakoron* sijoittamista oikeaan paikkaan. Hyppelehtivää mittarin valoa oli hauska seurata. Kojeen kolmas mittari osoitti *sävelkorkeuden,* millä lapsi puhui. — Lisäksi koululla on magnetofoni, jolla talletetaan lasten puhenäytteitä, jotta niitä voidaan myöhemmin verrata uusiin näytteisiin, siellä oli audiometrejä (kuulomittauskojeita), äänenvahvistimia ja välineitä, joista sanottiin olevan huomattavaa apua opetuksessa. En tiedä, mistä johtui, mutta ymmärsin tanskaa paremmin kuurojen kuin kuulevien puhumana. Pyskologisella ja äänite knillisellä laboratoriolla oli kummallakin oma hoitajansa. Tuli mieleen kysymys: onko maamme todella *niin* köyhä, ettei sen kannata hankkia tällaista apuvälineistöä kouluihimme?

Taiteilija Viggo Ch. Hansen pyysi kauttani sanomaan terveisiä täkäläisille ystävilleen. *L.P.*

ROUVA KATRI PITKÄSTÄ JUHLITTU

Rouva Katri Pitkänen joutui viisikymmenvuotispäivänään syyskuun 17:nä harvinaisen runsaiden onnittelujen ja ystävällisyydenosoitusten kohteeksi. Jo aamuvarhaisesta alkoi saapua onnitteluja kukkalähetysten ja sähkösanomien muodossa. Pitkämatkaisia vieraitakin saapui, joista sukulaisten lisäksi mainittakoon Iisalmen Kuurot r.y:n puheenjohtaja rouvineen ja eräs hyvä ystävä Tukholmasta.

Kuurojen Liiton hallitus kokonaisuudessaan kokoontui klo 12 päivällä onnittelemaan juhlijaa. Tällöin puhuivat johtaja Kierimo Kuurojen Liiton ja tarkastaja Palomaa Helsingin Kuurojen Ystävien puolesta, esittäen lämpimin sanoin kiitokset suoritetusta työstä ja toivottaen onnea ja menestystä. Muutamia sydämellisiä sanoja puhui myöskin rouva Rauha Nikolainen Ps. 31: 25 johdolla.

Pitkin päivää saapui vieraita, joiden joukossa oli myöskin kuurojen hyvä ystävä, pastori Paljakka ja Liiton veteraani tait. Lauri Vainola.

Lukuisia sydämellisiä onnittelukirjeitä, kortteja ja adresseja olivat ystävät lähettäneet ympäri Suomea. Raha- ja muita lahjoja saapui juhlijalle lämpimien sanojen ja ystävällisten toivotusten seuraamina.

Tampereen Kuurojen Yhdistys kutsui Katri Pitkäsen kunniajäsenekseen.

Päivän huippukohdaksi muodostui ilta, jolloin helsinkiläiset ystävät kokoontuivat onnittelemaan. Juhlijan koti oli täynnä vieraita ja tulvimalla sai merkkihenkilö ottaa vastaan toinen toistaan ihanampia kukkia ja sydämellisiä toivotuksia.

Helsinkiläisten kuurojen puolesta puhui hra Eino Karilas, ojentaen juhlijalle hienon, taiteilija Lauri Mikkolan valmistaman adressin ja rahalahjan kuuroilta ystäviltä. Rva Pitkänen vastasi liikuttuneena puheeseen, sanoen että hän on saanut ansaitsemattoman paljon rakkautta ja ystävällisyyttä osakseen tänä päivänä. Kristillisen Kerhon puolesta puhui pastori Paunu, toivottaen Jumalan siunausta.

Iltatunnit kuluivat rattoisasti nautittaessa kahvia ja monenlaisia pöydänherkkuja. Valokuvaajakin vieraili, vaikkakin vain osa vieraista mahtui kuvaan. Vasta puoliyön aikaan viimeiset vieraat lähtivät.

Ylijohtaja Aarno Niini

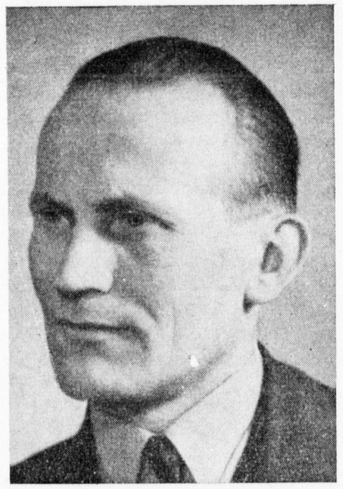

VALTION KUUROJEN AMMATTIKOULU

Valtion ensi vuoden menoarviossa valtioneuvosto esittää eduskunnalle kuurojen ammattikoulun rehtorin viran vakinaiselle kannalle asettamista, perustellen sillä asiaa, että koulun toiminnan laajentamisen vuoksi ei johtajan tehtäviä voida enää hoitaa sivutoimena.

Tämä toimenpide johtuu siitä, että eduskunta kehoitti viime vuonna hallitusta huolehtimaan, ettei kuurojen ammattikoulun toiminnassa synny häiriöitä. Tähän myönteiseen tulokseen eduskunnassa vaikutti kauppa- ja teollisuusministeriön ammattikasvatusosaston ylijohtaja, fil. tohtori Aarno Niinin antama asiantuntijalausunto. Ylijohtaja Niini on harras ammattikoulumme ystävä. Hänen johdollaan neljä vuotta sitten kuurojen ammattikoulun tehtävät lopullisesti suunniteltiin.

Onnistunut Pohjoismaiden Kuurojen kongressi Oslossa 28. 7. — 4. 8. 52.

(Jatkoa)

Tauon jälkeen Herman Jansen toivoi kuuroille työmahdollisuuksia valtion palveluksessa, mainiten erikoisen sopivina posti- tai sähkösanomalähetin tehtäviä. Keskustelussa ilmeni mm. että Ruotsissa on kuuroja valtion virastojen palveluksessa konttoristeina, ja he hoitavat hyvin sellaisia tilastokoneita, jotka käyvät kuuleville hermoja rasittaviksi. Bergenissä, Norjassa, on kuuro mies postilähettinä (postinkantajana?). Tanskassa tämä kysymys on ratkaistu. Hyväksyttiin seuraava julkilausuma: »Osanottajat kokoontuneina seitsemänteen Pohjoismaiseen Kuurojenkongressiin Oslossa 28. 7.—1. 8. 1952 jättävät Pohjoismaiden kuurojenliittojen tehtäväksi

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

OKTOBER | 56 ÅRGÅNG | Nr 10 - 1952

TILL EFTERTANKE

Förra månaden återgav vi några betraktelser över tredje bönen i Fader vår »Ske din vilja . . .», en bön som varje människa förr eller senare i sitt liv frågande stannar inför. Det är också denna bön som närmare belyses i den bok om Guds viljas väg vilken vi nämnde i förra artikeln. I dag fortsätter vi med att återge en del av bokens innehåll.

Att göra Guds vilja innebär ofta försakelser och offer. Det händer ofta att en människa i nödens stund ger Gud allt på en gång, både sitt liv och sin vilja, men att hon senare — då faran är över — hämtar offervågorna tillbaka. Stundom verkar det som om Gud måste spärra alla vägar för oss genom att sända oss nöd och smärta innan vi följer den enda vägen tillbaka till Honom.

Den bästa omsorgen om framtiden är att lämna den i fred. Vi sörjer bäst för den genom att helt gå upp i nuet och bedöma oss om att gå Guds viljas väg. Gör vi vår plikt i detta ögonblick så rymmer det all den nåd vi behöver i nästa. Det är väl att vi inte kan blicka in i framtiden! Det är vi alltför svaga för att kunna göra. Endast de stora profeterna förmådde uthärda detta, och även för dem var bördan tung. Något klokare än att låta Gud föra oss steg för steg kan vi inte företa oss. Vi måste tro på Guds vilja, som leder oss på väg mot Hans mål, och sträva efter att städse göra Hans vilja bättre. Men Gud bor så »långt borta». Även om jag i årtionden har arbetat mig närmare Honom, säger författaren, är Han ändå oändligt långt borta — i en bemärkelse. Det beror på att ju närmare jag kommer Gud, desto större förefaller avståndet. Ju mer min längtan mättas, desto starkare blir den. Och ju mer jag har funnit Gud, desto mer söker jag Honom.

Människors kärlek till Gud är ofta svag, därför att de inte har en riktigt levande övertygelse om att Han finns till. Han är för många »den store okände». Vi kan inte lära oss tillräckligt om Gud. Bäst lär vi känna honom genom bönen. Vi arbetar oss bedjande fram till Honom, och Han kommer att visa oss att Han är oss nära.

Vi önskar att Gud skall vara hos oss, men vi måste också själva se till att vi aldrig avlägsnar oss från Hans närhet. Det finns mycket av god vilja i de allra flesta människor, men denna vilja måste vägledas av en högre. Och då vi vet att Gud endast vill vårt bästa har vi fört oss i säkerhet för vår värsta fiende — vårt eget jag — som är egoistiskt och vankelmodigt, då kan vi också säga: »För oss på dina vägar mot det mål vi strävar efter — till ljuset där du bor.»

Nytt från förbundet

Vid centralstyrelsens möte den 17 september framförde ordföranden dir. Kierimo å förbundsstyrelsens och alla Finlands dövas vägnar hjärtliga lyckönskningar till fru Katri Pitkänen, som just denna dag fyllde 50 år. Efter att ha njutit födelsedagskaffe förflyttade sig styrelsemedlemmarna till Helsingfors dövas förenings lokal, där förhandlingarna fortsatte och varvid följande viktigare ärenden behandlades:

Med vissa smärre ändringar godkändes föregående mötes protokoll.

Med anledning av Tammerforsföreningens protest angående föredragsunderstödens fördelning, beslöts att på nytt granska saken och lämna ev. lämpligare förslag för behandling vid nästa årsmöte.

Handhavandat av arrangemangen för 1953 års årsmöte ha ansökts av Kuopio och Tammerfors. Då årsmötet flerfaldiga gånger hållits i Tammerfors, beslöts att hålla årsmötet denna gång i Kuopio å senare fastställda dagar (21—22 eller 24—25 mars).

Godkändes de för Oslo-kongressen fördelade reseunderstödens fördelning, och andra i anslutning till kongressen härledande åtgärder godkändes även.

För förbundssekreterarens resor beviljades anslag för köp av II-klass årsbiljett.

IIV Nordiska dövkongressen i Oslo

Även presidenten i världsförbundet för döva, Vittorio Ierella från Italien, hälsade från förbundet och de döva i Italien. Han överlämnade som gåva från italienska döva en bronsskulptur föreställande Roms grundare Romulus och Romus och varginnan. Kongressens president tackade för gåvan.

Kyrkominister Lars Moen överbringade en hälsning från norska regeringen. Frälsningsarmens kommendör Booth-Welander, skolrådet Beyer och Inga Braae-Johannesen hade sänt telegrafiska hälsningar.

Därefter voro kongressdeltagarna inbjudna som gäster till Oslo stads mottagning i Rådhuset, där stadsdirektör Stranger hälsade 7:de nordiska dövkongressens deltagare välkomna och höll ett kort tal. Talet besvarades av president Nils Gjerstad och därefter bjöd Oslo stad på lunch.

Kl. 16 började internationella skyttetävlingar på Österheims skjutbana. Från Finlands del deltog helt på privat initiativ Matti Katainen, som överraskande belade hedrande III plats i de båda skyttetävlingarna.

Före förhandlingarnas början den 30 juli hyllades den kände norske döve Henning Dahl, som samma dag fyllde 80 år. Uppvaktningen gällde främst det banbrytande arbete han nedlagt för de dövas sak. Nämnas må, att herr och fru Dahl föregående dag donerat en penningsumma till Finlands dövas förbund genom ordföranden Kierimo.

Dagens förhandlingar gällde de dövas sociala problem, närmare bestämt problemens lösning i samarbete mellan de statliga myndigheterna och de dövas organisationer. Ämnet belystes i fyra fördrag, av byråchefen i danska socialministeriet O. Malte Caspersen, direktör Urho Kierimo, Finland, professor Oscar Löfgren, Sverige och pastor Conrad Bonnevie-Svendsen. Även signor Ierella, Italien talade om de dövas sociala vård i sitt eget land.

Inläggen följdes av livlig diskussion som mynnade ut i godkännandet av ett förslag framlagt av Albert Breiteig, sekreterare i Norska dövas förbund. Det hade följande ordalydelse: Den VII nordiska kongressen för döva hemställer till förbunden för döva i de nordiska länderna att gå in för att uppnå direkt och god kontakt med sitt lands myndigheter angående de dövas speciella sociala problem, på samma sätt som det är ordnat i Danmark.

Efter pausen framlade Herman Jensen, Oslo, ett förslag om döva i statstjänst. Även i denna fråga godkändes en resolution.

Under tiden hade tennistävlingar på Frognerstadion och de nordiska fri-idrottsmästerskapen på Jordal-stadion samt de nordiska simmästerskapen i Ingerstrands-badet hållits.

Den 31 juli diskuterades som första fråga planerandet av en nordisk högskola för döva. Referant var Gösta Wiberg, Sverige, som hävdade att om de fyra nordiska länderna, om de slog sig samman, bör ha möjlighet att upprätta en sådan högskola.

Beslöts att sända en kommitte av rektor Kierimo, Åbo, häradshövd. Niemi, Helsingfors och jordbrukskonsulent Vienamo, Myllykoski samt red. Pitkänen till Idensalmi för att granska den av föreningen och andra föreningar nyligen inköpta Saarela gård, då förbundet ev. väntas antingen överta gården eller inköpa ett skogsområde.

En översikt av förbundets nuvarande kassaställning framfördes av kassören. I samband därmed avgjordes några smärre frågor av ekonomisk art.

Inspektor Palomaa donerade till förbundets kansli en liten bronsstatyett föreställande de ungerska dövskolornas grundare Chazar Andras. Gåvan emottogs med tacksamhet.

Insp. Palomaa meddelade att dr Martti Jukola genom honom bett få överlämna till förbundets bibliotek en samling idrottslitteratur, vilken gåva även emottogs med tacksamhet.

Antecknades, att den varma Finlandsvännen, den döva oslobon Henning Dahl och hans hustru Lilla i anledning av den förres 80-årsdag donerat en penningsumma till förbundet. Beslöts att som tacksamhetåtgärd förära herrskapet Dahl Tidskrift för Döva.

I enlighet med nordiska teckenspråkskommittens beslut att av dess medlemmar bör den ena vara hörande, valdes till kommitten för Finlands del red. Pitkänen och pastor Arasola, vilka även företräda förbundet i nordiska samarbetskommitten.

Beslöts att höja försäljningspriset på en viss lärobok, då det gamla priset var alltför lågt.

Redovisning från de i Niittylahti 25. 6.—4. 7. hållna folkhögskole- och jordbrukskurserna framlades och godkändes.

Vissa föredragsresors ersättningsfrågor avgjordes.

Beslöts att inköpa till förbundet en 16 mm filmkamera för undervisningsfilmer till skolor och för filmandet av de dövas arbete och sålunda låta den stora allmänheten och isynnerhet arbetsgivarna få en inblick i det hela; bilder tala som bekant bättre än ord.

Antecknades, att ny postadressmaskin med plåt inköpts, avsedda för förbundets publikationer.

Prenumerationspriset på Tidskrift för Döva blir som förut 400 mk för år 1953.

Kuurojen Joulus och De Dövas Juls lösnummerpris fastställdes till 100 mk och försäljningsprovisionerna bli för 10—50 st. 10:—, 51—100 st. 15:—, 101—1000 st. 20:— och för över 1000 st. 25:— per stycke.

Antecknades, att till statsrådet framförts en ansökan om att lönen för de dövas präster måtte höjas till samma nivå som dövskolornas föreståndare.

Ärenden av mindre vikt behandlades och avgjordes.

Referatet följdes av en lång diskussion som slutade med att frågan hänsköts till nordiska samarbetskommitten.

Skolrådet Ludvig Langåker, Norge höll ett föredrag om dövskolorna och skolväsendet i Amerika.

Generalsekreteraren i världsförbundet för döva, dr Cesare Magarotto, Italien, redogjorde för förbundets arbete och hoppades att de skandinaviska länderna även skulle ansluta sig till världsförbundet. Nu är tolv länder anslutna nämligen Frankrike, Spanien, Österrike, USA, Italien, Israel, Egypten, Jugoslavien, Schweitz, Holland och Turkiet. Följande länder väntas ansluta sig: Iran, Dominikanska republiken, Venezuela, Mexiko, Kina, Japan, Syd-Afrika, England, Brasilien och Argentina. Red. Rurik Pitkänen konstaterade att de nordiska länderna organiserat den sociala hjälpen till döva för länge sedan och att världsförbundet därför är en bisak för oss i norden. Men han ansåg att den nordiska samarbetskommitten bör överväga anslutning till världsförbundet på villkor som äro fullt acceptabla.

Rapport över Carl Beckers fond framfördes av Orla A. Odde, Danmark. Gösta Wiberg, Sverige lämnade en rapport över nordiska samarbetskommittens arbete från åren 1947—52.

Pastor Ragnvald Hammer redogjorde för arbetet bland de döva på Madagaskar, Norges döva hade nämligen utfört missionsarbete där borta.

Rapport om arbetet med det gemensamma nordiska teckenspråket framfördes av överlärare Sofus Kjær. Efter livlig och lång diskussion beslöt kongressen att teckenspråkskommitten skall fortsätta med sitt arbete och att kommitten skall utvidgas till 3 man från vart land, varvid minst en hörande bör vara med.

Sista punkten vid förhandlingarna gällde nästa kongress och man beslöt att den förlägges till Helsingfors år 1955 i samband med Finlands Dövas Förbunds 50-årsjubileum. Därefter tackade president Nils Gjerstad kongressdeltagarna för de sakligt hållna förhandlingarna och diskussionerna, även tolkarna avtackades, och förklarade VII nordiska kongressen för döva avslutade.

Finaltävlingarna i tennis och nordiska mästerskapen i fri-idrott slutfördes under dagens lopp.

Bussar förde deltagarna på kvällen åter till Bygdö folkmuseum och där bl.a. var folkdansuppvisning. Till slut delades priser ut till pristagare i skytte-, tennis- och fri-idrottstävlingarna.

Fredagen den 1 augusti företogs en lång bussutflykt till Sundvollen genom natursköna nejder. Norges storslagna natur kom riktigt till sin rätt vid denna utflykt, höjdpunkten var färden med linbana upp till Kokkekleiva, från vars topp man hade en härlig utsikt.

Avslutningsbanketten hölls på Frimurarlogen med god mat och många tal höllos. Banketten avslutades först in på småtimmarna.

Lördagen 2 aug. reste en del av kongressdeltagarna på veekend hos norska vänner.

Söndagen var det stora festligheter i anledning av kung Håkons 80-årsdag varvid hela Oslo flaggade. Många människor hyllade sin kung, där han i öppen vagn drog fram genom gatorna.

Aftenposten, Norges största tidning hade inviterat hela kongressen till en vid universitetet belägen biograf, där det förevisades »Kungsfilmen», som visade norske kungens liv och leverne i fred och krig. Efter förevisningen fick man genast lov att bege sig till avslutningsbanketten.

Tidningarna i Oslo ägnade kongressen stort utrymme med bilder, intervjuar och artiklar i mängd hela tiden, särskilt Aftenposten. Kongressen filmades även och det är att hoppas att vi i sinom tid få nöjet se filmen här i Finland.

DE DÖVAS JUL 1952

Även till denna jul utkommer de dövas egen jultidning, som denna gång blir ett särskilt Jakobstads nummer med anledning av stadens 300-års jubileum och dess livaktiga förening. Artiklar av gamla kända och nya författare ingå i den: rektor Kierimos om de dövas kongress i Oslo och par, tre andra författare från Norge, av allas vår norske riksspräst Bonnevie-Svendsen en varm julhälsning till ensamma och sjuka döva på landsbygden, författarparet Viola Renvall — Hjalmar Krokfors ge oss alster av sitt rika inre, rektor Helling berättar om tillblivelsen av de svenska dövas yrkeskurser, den svenska dövlärarinnan Rut Brinkman berättar fängslande om passionspelen i Oberammergau, som hon har bevistat, pastor L. Paunu berättar om, vad döva små barns föräldrar kan göra för sina barns förberedande undervisning före skolåldern och Elsie Roos talar om den döva-blinda Maria Lovisa Nymans levnadssaga. Beställ i tid tidningen från herr Ragnar Östman, adr. Tavastehus, Sairionkatu 39, Sairio.

IDROTTSNYTT

FINLAND BESEGRADE SVERIGE I FRI-IDROTTSKAMPEN I STOCKHOLM DEN 24 AUG.

Finland kunde notera sin första seger i fri-idrottslandskamp med Sverige den 24 augusti. Kampen gick i Stockholm och segern blev så klar som 63—55. Härnedan följer resultatförteckningen i de olika grenarna:

400 m löpning: 1) G. Engström, Sverige 52.0; 2) T. Tarvonen, Finland 52,6; 3) O. Rautiainen, Finland 54,8; 4) S. Owenius, Sverige 57,4.

Diskus: 1) K. G. Åström, S. 36.06; 2) E. Ojala, F. 35.11; 3) V. Kaurela, F. 33.83; 4) R. Öman, S. 33.31.

1.500 m löpning: 1) O. Johansson, S. 4.21,4; 2) V. Koskinen, F. 4.22,2; 3) H. Tikkanen, F. 4.29,2; 4) L. Bjersing, S. 4.37.8.

100 m löpning: 1) G. Engström, S. 11,8; 2) S. Rannikko, F. 11,9; 3) O. Rautiainen, F. 12,3; 4) T. Engberg, S. 12,6.

Höjdhopp: 1) B. Södergård, F. 176, 2) B. Axberg, S. 170, 3) S. Rannikko, F. 166, 4) A. Fransson, S. 155.

Kulstötning: 1) E. Kossila, F. 12,29; 2) V. Kaurela, F. 12,16; 3) K. G. Åström, S. 11,67; 4) R. Öman, S. 11.35.

Stavhopp: 1) E. Keski-Levijoki, F. 335, 2) P. Jussila, F. 325, 3) A. Fransson, S. 300, 4) B. Ulfsparre, S. 280.

5000 m löpning: 1) O. Johansson, S. 16,42; 2) J. Narmala, F. 16,43; 3) B. Bååth, S. 17,23, 4) H. Tikkanen, F. 18.16,2.

Längdhopp: 1) B. Södergård, F. 6.16, 2) K. G. Åström, S. 6.00; 3) S. Rannikko, F. 5.89; 4) T. Enberg, S. 5,64.

Spjut: 1) R. Öman, S. 56.18; 2) E. Ojala, F. 47.75; 3) H. Johansson, S. 43.79; 4) E. Kossila, F. 39.43.

Stafett 1000 m. (100×200×300×400 m) 1) Finland 2.07,8; 2) Sverige 2.13,6.

Poäng: Finland 63, Sverige 55.

TÄVLINGSINBJUDAN

Härmed ha vi äran inbjuda alla KUL tillhörande medlemmar till deltagande i

nationella orienteringstävlingar,

vilka vi med vederbörligt tillstånd arrangera i Helsingfors den 26 oktober 1952. Tävlingsplatsen meddelas dagen före tävlingarna å de dövas förening

Deltagaravgiften bör erläggas före tävlingarna till adress: Eelis Levänen, Helsingfors, Saariniemenk. 4 A 31. Logi bör var och en själv skaffa. Å föreningens lokal kan fås ett begränsat antal liggplatser. I anslutning till tävlingen hålles samkväm den 25 okt. kl. 19 i Helsingfors dövas förenings lokal.

Med orienterarhälsning

Helsingfors DG & IK HERO

Arvo Helenius, ordf. *Eelis Levänen,* sekr.

MÖTEN

HELSINGFORS D. F:s höstfest anordnas traditionsenligt Allhelgonadagarna den 1—2 november. Programmet blir omväxlande, bl.a. håller pastor A. Arasola föredrag med filmförevisning om Amerika. Pastor U. Paljakka håller gudstjänst i de dövas kyrka söndagen den 2 november kl. 14. Välkomna!

FÖREDRAGSDAGAR hållas under höstens lopp på följande orter:

den 1—2 nov. i Tavastehus i flicklyceet, Erottajank. 5.

den 1—2 nov. i Villmanstrand i Peltola folkskola, Karjalank. 1 med bl.a. herr R. Östman och prosten O. Myyryläinen som föredragshållare.

den 15—16 nov. i Kuopio i de dövas skola, bl.a. medverka red. Pitkänen, hr Lämsä m.fl.

den 16—17 nov. i Nyslott i folkskolan vid Puistokatu.

den 22—23 nov. i Uleåborg i dövskolan i samband med föreningens 20-årsfest.

den 29—30 nov. i St. Michel i samband med därvarande förenings 15-årsfest.

FRÅN HEMLANDET

KÄRA VÄNNER runt om i Finland. Sänder härmed genom förmedling av denna tidskrift mina hjärtligaste tacksägelser för alla de kärleksfulla och vänliga bevis som kommit mig till del på min 50-årsdag. *Katri Pitkänen*

TACK. Ett hjärtligt tack till Helsingfors Dövas Förening, Damklubben, döva och hörande vänner vilka överraskat mig med adresser, penninggåvor, vaakra blommor, telegram och gratulationer på min 75-årsdag. *Mirjam Sedler*

HJÄRTLIGT TACK till alla vänner för gåvor och blommor på min 75 årsdag. *Lydia Forsman.*

FAMILJENYTT

50 år fyller den 11 -november snickaren Isidor Fagerlund, Jakobstad.

Jubilaren har genomgått Borgå dövskola och bodde efter skoltiden i västra Nyland och var i många år medlem i Västra Nylands Dövas Förening. Efter sitt äktenskap med Tyyne Mäkinen från Jakobstad överflyttade han sedan till Österbotten och fick anställning som snickare vid nordens största tobaksfabrik Strengbergs Tobaksf.brik i Jakobstad.

Hans stora intresse och hobby är blomsterodling. Han är en stor älskare av blommor och hans odlingar beundras ofta av en stor skara blomstervänner.

60 år fyller den 15 oktober fru Sanna Grev, Vasa.

KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*

Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.

Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.

Svenskspr. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.

Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.

Prenumerationspris 1952: 1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

koettaa saada avatuksi ovet kuuroille valtion virkoihin.»

Varapresidentti Finn Johansen päätti tämänpäiväiset käsittelyt kiittäen asianomaisia esitelmöitsijöitä ja muita puhujia ja ilmoitti, että kokousta jatketaan jälleen seuraavana päivänä.

Kongressin aikana pidettiin Frognerissa klo 9—13 Pohjoismaiset kuurojen tennismestaruusottelut ja klo 15—17 Pohjoismaiset kuurojen vapaaurheilumestaruuskisat Jordalin urheilukentällä sekä klo 18 Pohjoismaiset kuurojen uintimestaruuskisat Ingierstrandin kylpylässä.

Torstaina 31. 7. luki presidentti Nils Gjerstad tervehdyssähkeet Islannista, past. Georg Almölta rouvineen Amerikasta ja rouva Bråe Johannesenilta. Hän pyysi puhujia sanomaan asiansa lyhyesti, että saataisiin esityslistalla olevat asiat kaikki käsitellyiksi.

Puhetta ryhtyi nyt johtamaan varapresidentti Aage Thomsen Tanskasta.

Gösta Wiberg esitti Pohjoismaisen kuurojen korkeakoulun perustamista, pitäen mahdottomana erillisen korkeakoulun perustamista kuhunkin neljään maahan. Mahdollista sensijaan olisi korkeakoulun aikaansaaminen yhteisesti neljän valtion osallistuessa kustannuksiin ja neljästä maasta voitaisiin myös saada korkeakoulun (ylioppilastutkintoon johtavan) opiskelijamäärä riittäväksi. Keskustelussa ajatusta kannatettiin voimakkaasti. Herman Jansen toivoi asiaa ajettavan tarmokkaasti antamatta sen »nukkua pois». Johtaja Kierimo piti ajatusta hyvänä, mutta ensin olisi ajateltava kuurojen lasten esikoulutuksen järjestämistä alentamalla lasten kouluvelvollisuutta 2:lla vuodella. Tällöin kouluihin saataisiin kehittyneempää oppilasainesta ja koulut voisivat paremmin valmentaa korkeakouluunkin kelvollisia kuuroja. Yliopettaja Kjær esitti koulutuskysymyksen siirrettäväksi Pohjoismaiselle Yhteistyökomitealle. Tätä kannatettiinkin.

Kouluneuvos Ludvik Langåker Norjasta esitelmöi Amerikan kuurojenkouluista.

Kuurojen Maailmanjärjestön pääsihteeri tri Cesare Magarotto esitti selostuksen p.o. järjestön tarkoituksesta ja toiminnasta, toivoen että Pohjoismaat, jotka ovat vielä sen ulkopuolella, liittyisivät mukaan. Pohjoismaiden mukaantulolla olisi suuri moraalinen ja käytännöllinen arvo. Maailmanjärjestö pyrkii yhteistoimintaan kansallisten kuurojenliittojen ja maiden hallitusten kanssa. Nyt siihen kuuluu 12 maata: Ranska, Espanja, Itävalta, U.S.A., Italia, Israel, Egypti, Jugoslavia, Sveitsi, Hollanti ja Turkki. Seuraavat maat odottavat hallitustensa myöntymistä jäsenyyteen: Iran, Dominikaaninen tasavalta, Venezuela, Meksikko, Kiina, Japani, Etelä-Afrikka, Englanti, Brasilia ja Argentiina.

Rurik Pitkänen totesi alustuksessaan, että erinäisistä syistä Pohjoismaat olivat Rooman kongressissa lykänneet liittymisensä Kuurojen Maailmanjärjestöön ensiksikin omien kansallisten liittojensa ja lopuksi tämän kongressin käsiteltäväksi. Katsoen siihen, että Pohjoismailla on tiivis yhteistoiminta ja meidän kuurojemme valistuksellinen ja sosiaalinen asema on melko korkea, ei meille olisi Maailmanjärjestön jäsenyydestä suoranaista hyötyä, verrattuna jäsenyyden asettamiin velvollisuuksiin. Mutta kun pitemmälle kehittyneiden on autettava heikommassa asemassa olevia ja voimakas Maailmanjärjestö tätä varten on hyvä olemassa, ehdotti hän, että kongressi antaisi Pohjoismaiselle Yhteistyökomitealle valtuuden tutkia, voimmeko — ja millä ehdoilla — liittyä Maailmanjärjestöön, mikäli kansalliset liittomme sitten hyväksyvät sen.

Varapresidentti Lauri Vainolan johdolla käsiteltiin seuraavat asiat:

Raportin Carl Beckerin rahastosta esitti sen johtokunnan puheenjohtaja Orla A. Odde, Tanska. Johtokuntaan kuuluvat: Orla A. Odde, Rurik Pitkänen, Nils Gjerstad ja Gösta Wiberg. Varat D.kr. 2.201:38.

Raportin Pohjoismaisen Yhteistyökomitean työstä vv. 1947—52 esitti puheenjohtajan vuorossa olevana arkkitehti Gösta Wiberg, Ruotsi. Komiteaan kuuluvat: Aage Thomsen ja Hilmer Petersen, Tanska, Rurik Pitkänen ja Lauri Vainola, Suomi, Gösta Wiberg ja Kurt Ericson, Ruotsi, Nils Gjerstad ja Ansgar Breiteig, Norja. Komitea oli kokoontunut Ruotsissa 2 kertaa, Tanskassa, Suomessa ja Norjassa 1 kerran, käsitellyt ja toimeenpannut monia pohjoismaiden yhteisiä intressejä koskevia asioita, joista raportissa oli tarkempi selostus. Pidettiin suotavana, että tämä merkityksellinen pohjoismaiden välinen yhteistyö jatkuisi edelleenkin seuraavaan Suomessa pidettävään kongressiin saakka, jossa taas esitettäisiin selonteko komitean toiminnasta.

Pastori Ragnvald Hammer selosti Norjan kuurojen lähetystyötä Madagaskarin kuurojen parissa. Ranskan kulttuuriattashea M. Padoux esitti Ranskan hallituksen tervehdyksen ja kiitokset tästä suuriarvoisesta työstä. Lähetyspastori Bjertnes toi tervehdyksen Norjan Lähetysseuralta ja esitti myös Ranskan hallitukselle kiitokset hyvästä tuesta ja lähetystyön ymmärtämisestä.

Pienen väliajan jälkeen varapresidentti Gösta Wibergin puheenjohdolla jatketiin asiain käsittelyä edelleen.

Pohjoismaisen viittomakielikomitean työstä esitti raportin yliopettaja Sofus Kjær. Kuten odottaa sopiikin, se aiheutti vilkaan keskustelun, jonka kuluessa saatiin tietää että viittomia on valmiina 1.000, niistä kuvalaattoina 200 ja edelleen valmistuu kuva-

laatoiksi 25 kuvaa kuukaudessa. Yleisviittoimia on 50 %, tanskalais-norjalaisia 25 % ja ruotsalais-suomalaisia 25 % hyväksyttyjen joukossa.

Karsten Samuelsen esitti valittavaksi paikallisia komiteoita, jotka olisivat kosketuksissa viittomakielikomiteaan. Rurik Pitkänen katsoi, että viittomakieltä on rikastutettava ja toimittava jatkuvasti sen yhtenäistämiseksi ja ehdotti viittomakielikomitean tehtävät siirrettäväksi Pohjoismaiselle Yhteistyökomitealle. Tähän ilmoitti Gösta Wiberg, että viime pääsiäisenä Skanörissa oli päätetty viittomakielikomitea supistaa 3 mieheen (Caspersen, Wiberg ja Kjær), säästääkseen aikaa ja rahaa. Ole Plum vastasi tähän: Skanörin kokous ei sido meitä. Kongressi sen päättää. Kjær vaati pappien ja opettajien mukaantuloa. — Mm. Alf Melgaard ehdotti, että viittomakielikomiteaan valittaisiin vain kuuroja ja että komitea kussakin maassa olisi yhteistyössä pappien ja muiden kuulevien kanssa. Plum vaati äänestystä siitä, jatketaanko komitean työtä.

Yksimielisesti päätettiin, että viittomakielikomitea jatkaa työtään.

Kjær vaati edelleen, että viittomakielikomiteaan olisi valittava 3 miestä joka maasta, niistä vähintään 1 kuuleva.

Tämän hyväksyi kongressi 38 äänellä 40:stä.

Lopuksi keskusteltiin siitä, pidetäänkö seuraava kongressi 3:n vai 5:n vuoden perästä Helsingissä, huomioonottaen sen, että v. 1955 täyttää Suomen Kuurojen Liitto 50 vuotta, 26 äänesti 3 vuotta ja 12 äänesti 5 vuotta. Seuraava kongressi pidetään siis 3:n vuoden kuluttua Helsingissä.

Presidentti Nils Gjerstad kiitti edustajia asiallisista keskusteluista, samoin tulkkeja ja ilmoitti VII:nen Pohjoismaisen Kuurojenkongressin päättyneeksi.

Loppuottelut tenniksessä pidettiin klo 9—12 ja Pohjoismaiset vapaaurheilukilpailut klo 17—19 Jordalissa.

Busseilla ajettiin taas klo 20 Bygdöyhin, jossa käytiin katsomassa kansanmuseota. Pimeän tultua saimme ulkoilmanäyttämöllä nähdä kansallispukuisten norjalaisten esittävän kansantansseja. Lopuksi jaettiin palkinnot päättyneistä ampuma-, tennis- ja urheilukilpailuista.

Perjantaina 1. 8. klo 8.30—14 tehtiin pitkä autoretki Sundvolleniin kauniiden maisemien kautta. Parin tunnin pysähdyksen aikana oli halukkailla tilaisuus ajaa köysiradalla »Krokkleivan» huipulle, josta aukeni laaja näköala yli metsien ja vesien aivankuin Puijolta tai Kolilta.

Aftenposten, Oslon johtava lehti, oli kutsunut koko kongressin lähellä Yliopistoa olevaan elokuvateatteriin klo 17 katsomaan »Kuningasfilmiä», joka esitti Norjan kuningasta rauhan ja sodan aikana. Lyhytfilminä esitettiin tässä näytännössä, jota kuningas edellisenä päivänä oli ollut katsomassa, palasia kuurojen kongressista. Elokuvista mentiin suoraan päättäjäisillallisille.

Päättäjäisillalliset pidetiin Vapaamuurarilooshissa Ruoka oli hyvää. Juhlamenojen ohjaaja K. Heftye Skollerud ilmoitti ensin rauhassa syötävän ja vasta sitten pidettävän puheet. Näin ei kenenkään tarvinnut puheitten takia nauttia lämmintä ruokaa kylmänä. Vikana pidettiin kuitenkin sitä, että samanmaalaisten piti istua samassa pöydässä ja katsella samoja kasvoja, joihin kotonakin on tilaisuus tuijotella. Parempi olisi ollut antaa täysi vapaus pöytäseuransa hakemiseen niille, joiden ei ollut pakko edustustehtäviensä takia istua määrätyssä ryhmässä. Ohjelmassa oli ilmoitettu illallisten alkavan klo 19 ja päättyvän 21. Tämä oli painovirhe, sillä todellisuudessa ne päättyivät klo 2 yöllä.

Lauantaina 2. 8. matkusti osa kongressivieraista Norjan kuurojen viikonloppumajoille lomanviettoon.

Sunnuntaina oli Norjan kuningas Håkan 7:n 80-vuotisjuhlallisuudet, joita varten Oslon kaupunki oli lipuin koristettu. Sankat joukot reunustivat niitä katuja, joita pitkin kuningas avoautossa ajoi sateessa kansaansa tervehtien.

Oslon päivälehdet omistivat suurta huomiota kuurojen kongressille haastatteluin, valokuvin ja selostuksin koko ajan, erittäinkin Aftenposten. Kongressin filmausta oli suorittamassa useampia koneita. Toivomme saavamme Oslon kongressifilmin nähtäväksemme tänne Suomeen, kunhan se lopullisesti valmistuu. Se on varmasti hyvin korkeatasoinen.

Muuten seuraavaa kongressiakin ajatellen meidän liittomme olisi hankittava ensi tilassa kunnolliset filmauslaitteet kameran lisäksi.

POHJOISMAISET TENNISMESTARUUSKILPAILUT

pidettiin Oslossa heinäk. 30 p:nä. Tällöin olivat tulokset:

Torkel Fredriksen, Tanska — S. Andersson, Ruotsi ..... 6/3—6/1
Erik Petersen, Tanska — Fr. Tenden, Norja 6/2—6/2
Torkel Fredriksen, Tanska — H. V. T. Larsen, Tanska ..... 6/2—6/4
Erik Petersen, Tanska — S. A. Nilsson, Ruotsi ..... 6/0—6/0
H. V. T. Larsen, Tanska — S. A. Nilsson, Ruotsi ..... 6/3—6/3

Loppukilpailu suoritettiin seuraavana päivänä tanskalaisten Erik Petersenin ja Torkel Fredriksenin välillä.

Kaunis kesäinen kuva, otettu eräänä kulumeen kesän harvoista aurinkoisista päivistä.

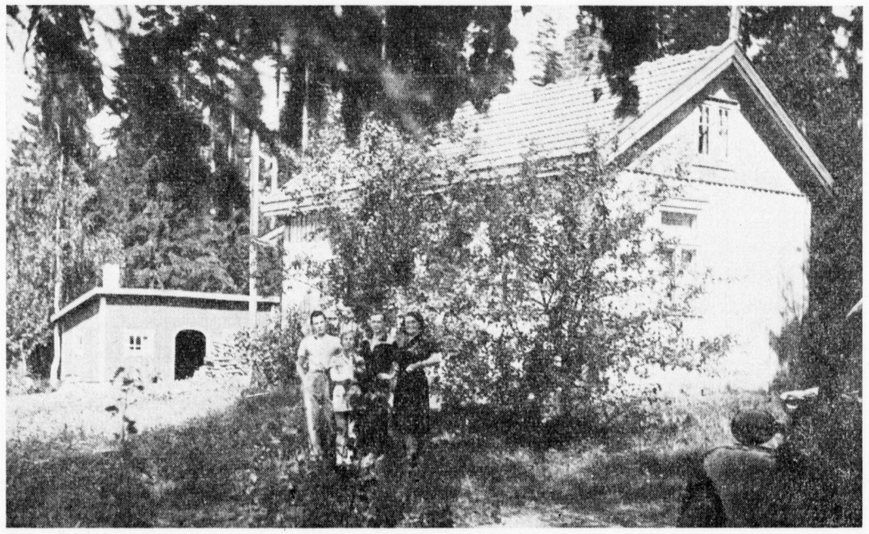

KUUROT LAPSET

Kesäkuun 3—7 päivinä järjestettiin Helsingissä kurssit kuurojen pikkulasten äideille. Kursseille oli kutsuttu 15 sellaista äitiä, jotka jo ovat seuranneet kuurojen lasten vanhempia varten laadittua kirjekurssia. On nimittäin huomattu, että kirjeellisen neuvonnan lisäksi tarvitaan myös henkilökohtaista ohjausta. Äideillä oli lapset mukanaan. Nuorin lapsista täyttää vasta heinäkuussa 2 vuotta. Vanhin oli 6 vuotias. Nuorempien lasten ryhmää ohjasi neiti Mirja Laine avustajinaan neidit Vaaranen ja Launonen. Vanhempien lasten äitejä taas opettivat neidit Fanny Gylling ja Elsie Roos.

Esitelmöitsijät olivat alansa erikoistuntijoita: professorit Y. Meurman ja L. Sjöström, tohtorit E. Vaheri, O. Meurman ja Salme Viherheimo. Professori Meurman selosti matkakokemuksiensa perusteella kuurojen pikkulasten opetusta Amerikassa ja neiti Laine vastaavaa opetusta Ruotsissa. Yliopiston korvaklinikalla suoritettiin kuulotutkimus useimmista lapsista.

Uusi ruotsalainen ns. Wedenbergin menetelmä kuulon harjoittamiseksi oli vilkkaan pohdinnan kohteena. Yleisesti oltiin sitä mieltä, että pelkkä kuulon harjoittaminen ei ole riittävä, vaan on samanaikaisesti totutettava lasta huuliltalukemiseen, niinkuin John Tracy klinikan opetuskirjeissä neuvotaan.

Tarkastaja Oskari Hiekkalan vieraillessa kurssilla keskusteltiin Tracy-opetuksen mahdollisista vaaroista siinä tapauksessa, että vanhemmat ryhtyvät opettamaan lapsilleen artikulatiota eli ääntämistä, lausumaan yksityisiä kirjainten nimiä tai niitä vastaavia äänteitä. Lopputulokseksi jäi, että opetuskirjeitä turvallisesti voi seurata. Niissähän on pääasiana vanhempien puhe lapsilleen. Vanhempiensa huulilta lapset oppivat ymmärtämään kieltä. Kun lapset sitten aikanaan rupeavat yrittelemään puhetta, ei tätä ole estettävä, päinvastoin siitä on iloittava, kuitenkin varoen tällöin opettamasta virheellistä ääntämistä, jota ei ehkä koskaan saada enää korjatuksi. Korostettiin myös sitä, että kielen ymmärtäminen ja sen osaaminen on tärkeämpää kuin sen artikuloiminen.

Kapteeni A. Vuorimaa ja neiti Virkkunen esittelivät erimerkkisiä kuulokojeita, joitten käyttämistä kirjekurssi suosittelee jo varsin pienillekin lapsille. Pienemmille sopivimpana pidettiin kuitenkin joko vanhanaikaista »kuulotorvea» tai uutta »puheletkua», jotka eivät ole niin arkoja särkymään ja joihin lapset helpoimmin tottuvat.

Äitien ollessa luennoilla pitivät lastenhoitajat huolta pienokaisista. Sisaret Eeva Malmila, Elvi Hokkanen ja neiti Nikanen tekivät tässä arvokkaan palveluksen yhdessä pelastusarmeijan kuurojentyön upseereitten majuri Meri Kruhsen ja kapteeni Alli Timosen kanssa. Sokeainkoulun johtaja Veikko Lehvä, kurssipaikan isäntä, osoitti monin tavoin alttiuttaan kurssia kohtaan. Koulun henkilökunta uurasti väsymättömästi kurssilaisten parhaaksi.

Kurssit järjestivät yhteisesti Helsingin Kuurojen Ystävät, Suomen Huonokuuloisten Huoltoliitto ja Suomen Kirkon Seurakuntatyön Keskusliiton Aistiviallisuustoimikunta. Kurssien johtajana toimi pastori Lauri Paunu.

KUUROJEN JOULU 1952

ilmestyy taas marraskuussa runsaasti kuvitettuna ja sisältörikkaana. Hinta 100 mk kpl. Myyjille hyvät palkkiot 10—25 %:iin myyntimäärästä riippuen.

Yhdistykset! Valitkaa asiamiehenne myymään omaa joululehteänne.

Jokaisen yhdistyksen ja yksityisen velvolisuus on tukea omaa liittoansa myymällä mahdollisimman runsaasti joulehteä, jonka tuotosta riippuu, voiko liittomme menestyksellä toimia kuurojen hyväksi.

SUOMEN KUUROJEN LIITTO
Helsinki — Liisankatu 27 E 10

KILPAILUKUTSU

Täten meillä on kunnia pyytää kaikkia Suomen Kuurojen Urheiluliiton jäseniä osallistumaan Helsingin Kuurojen Urheiluseura »Heron» järjestämiin

kansallisiin suunnistamiskilpailuihin,

jotka asianomaisella luvalla toimeenpannaan Helsingissä lokakuun 26 p:nä 1952. Kilpailupaikasta ilmoitetaan päivää ennen kilpailua yhdistyksellä.

Osanottomaksu 200 mk on suoritettava ennen kilpailua osoitteella: Eelis Levänen, Helsinki, Saariniemenk. 4 A 31. Majoituksestaan huolehtii jokainen itse. Yhdistyksen huoneustossa on saatavana rajoitettu määrä halpoja majoituksia. Kilpailujen yhteydessä järjestetään juhla lokak. 25 p:nä klo 19 Helsingin Kuurojen Yhdistyksellä.

Suunnistamisterveisin

HELSINGIN »HERO»

Arvo Helenius, puheenjohtaja. *Eelis Levänen,* sihteeri.

LAHDEN Kuurot Urheilijat toimeenpanevat hauskan iltaman lokakuun 25 p:nä klo 19 Lahden yhteiskoulun kerhohuoneustossa. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

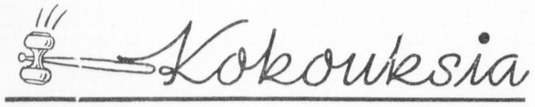

KARJALAISTEN kuurojen heimopäivät pidetään Helsingin Kuurojen Yhdistyksellä Liisank. 27 A 8 lokakuun 18—19 päivinä. Tarkempi ohjelma on julkaistu lehtemme edellisessä numerossa. 25 % alennus matkalippujen hinnoista on myönnetty ja voimassa 16—21/10 välisenä aikana.

HELSINGIN K. Y:n syysjuhla järjestetään entiseen tapaan Pyhäinmiesten päivänä 1—2/11. Ohjelma vaihteleva, mm. past. A. Arasolan elokuvaesitelmä Amerikasta. Pastori U. Paljakka pitää jumalanpalveluksen kuurojen kirkossa sunnuntaina 2/11 klo 14. Tervetuloa!

HÄMEENLINNAN Kuurojen esitelmäpäivät pidetään marraskuun 1—2 p:nä H:linnan tyttölyseossa Erottajank. 5, alkaen lauantaina klo 19 ja jatkuen sunnuntaina klo 12. Ohjelmasta, joka koetetaan saada monipuoliseksi ja arvokkaaksi, mainittakoon käynti vanhassa historiallisessa Hämeenlinnassa. — Tervetuloa.

LAPPEENRANNAN Kuurojen Yhdistys järjestää esitelmäpäivät marraskuun 1—2 p:nä Lappeenrannan Peltolan kansakoulussa, Karjalankatu 1. Esitelmänpitäjiksi toivotaan herra R. Östman Hämeenlinnasta, rovasti O. Myyryläinen Mikkelistä ja omat puhujat. Lauantaina alkaa klo 18. Runsas ja arvokas ohjelma. Tervetuloa läheltä ja kaukaa. — Osanottajat voivat yöpyä koulussa.

KUOPION Kuurojen Yhdistys järjestää esitelmäpäivät marraskuun 15—16 p:nä kuurojen koululla, alkaen lauantaina ja sunnuntaina klo 18. Hyvä ohjelma. Puhujina toimittaja R. Pitkänen Helsingistä ja isännöitsijä V. Lämsä Saarelan kartanosta ym.

Parasta ostaa edestakainen matkalippu Kuopioon ja takaisin, koska se on edullisin.

SAVONLINNAN Kuurojen Yhdistys järjestää esitelmäpäivät marraskuun 15—16 p:nä Puistokadun kansakoululla, alkaen lauantaina klo 18.

Johtokunta.

OULUN Kuurojen Yhdistyksen 20-vuotisjuhla ja esitelmäpäivät pidetään marraskuun 22—23 p:nä kuurojen koululla, alkaen lauantaina klo 19, hyvällä ohjelmalla. Toivomme runsasta osanottoa yhdistyksemme 20-v. juhlaan. Tervetuloa. *Johtokunta.*

MIKKELIN Kuurojen Yhdistys järjestää 15-vuotisjuhlan ja esitelmäpäivät marraskuun 29—30 p:nä Kaupungintalon juhlasalissa tai Kuurojenkoululla. Ohjelma tulee olemaan hyvä, mm. kuurojenkoulun oppilaiden esitykset. Helsingistä tulee näytelmä ym. Puhujista mainittakoon mm. Pitkänen ja Arasola. Saapukaa joukolla Suomen keskeiseen kaupunkiin Mikkeliin. Tervetulotoivotuksin.

Johtokunta.

LAPPEENRANNAN Kuurojen Yhdistyksen pikkujoulujuhla pidetään Peltolan kansakoululla joulukuun 6 p:nä, alkaen klo 16. Tulkaa jäsenet runsaslukuisesti omaan pikkujouluunne.

Vielä maksamattomat jäsenmaksut pyydetään suorittamaan ensi tilassa herra J. Hartikaiselle.

Seuraavana päivänä on samassa paikassa Kuurojen Sisun pikkujoulu.

VIMPELISSÄ järjestää Järviseudun Kuurojen Yhdistys uudenvuoden valvojaiset ja vuosikokouksen joulukuun 31 ja tammikuun 1 p:nä hyvällä ohjelmalla. Puhujaksi toivotaan saatavan toimittaja Rurik Pitkänen Helsingistä. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

Neiti LAINA VAINOLA täytti 60 vuotta Helsingissä syyskuun 21 p:nä. Hän on syntynyt Hausjärvellä ja käynyt Turun kuurojenkoulun sekä lisäksi suuren opinhalunsa tyydyttämiseksi suorittanut Lahden kansanopiston kurssin kuulevien kanssa. Myöskin hän opiskeli nuorempana Suomen Kieliopistossa, saaden diploomin englanninkielen kurssista. Hän on aina ollut kiintynyt tieteisiin ja kieliin. Samoin hän on ahkerasti kirjoitellut sanomalehtiin. Lahden kansanopistossa ollessaan hän osallistui kuulevien kirjoituskilpailuun, saaden II palkinnon. Hänen suuri lukeneisuutensa on tehnyt hänet hyväksi esitelmänpitäjäksi erittäinkin Helsingin K. Y:n naiskerhossa, jonka johtokuntaan hän on kuulunut puheenjohtajan ja sihteerin ominaisuuksissa.

Rohkeana ja yritteliäänä hän kerran osti kolmihuoneisen osakehuoneiston Helsingistä ja huvilapalstan Järvenpäässä, jossa hän kasvatteli peltomaasta omenapuu- ja marjapensaspuutarhan. Mutta hän kärsi taloudellista vahinkoa ja kadotti nämä kiinteistönsä.

Hän ansaitsi toimeentulonsa Järvenpäässä ollessaan mm. kirjailija Arvi Järventauksen puhtaaksikirjoittajana, sittemmin hänestä tuli kirjansitoja, ollen toistakymmentä vuotta Oy. Surduksen palveluksessa ja sen jälkeen muualla.

Neiti Vainolan elämäntaival ei ole ollut helpoimpia, mutta aina hän on jaksanut säilyttää iloisen mielensä kaikissa vastoinkäymisissäkin. Hän rakastaa yksinäisyyttä, mitä parhaiten osoittaa sanonta: »Luonto ja hyvä kirja ovat parhaimmat ystäväni ja itseopiskelusta saan suuremman nautinnon kuin mistään muusta huvista.»

Merkkipäivänä kävivät lukuisat ystävät ja omaiset onnittelemassa päivän sankaria monin lahjoin ja kukkasin.

Kuurojen Lehti, jonka avustajiin neiti Laina Vainola on aikoinaan kuulunut, yhtyy onnitteluihin.

Maanviljelijä EDVART TASKILA täytti 50 vuotta syyskuun 4 p:nä Keuruun Kortemäen kylässä. Hän on syntynyt Oulaisissa ja käytyään Oulun kuurojenkoulun hän palasi viljelemään kotitilaansa, kunnes noin 6 vuotta sitten solmi avioliiton talontyttären kanssa ja muutti kotivävyksi vaimonsa kotiin Keuruulle.

Rouva ANNI JOKELAINEN täyttää joulukuun 15 p:nä 60 vuotta Helsingissä.

Rouva TYYNE SULKA täytti lokakuun 1 p:nä Lahdessa 50 vuotta. Hän on syntynyt Sysmässä talollisen tyttärenä.

Käytyään Huopalahden kuurojenkoulun hän muutti Lahteen, jossa solmi avioliiton puuseppä Matti Sulan kanssa. Miehensä kanssa hän sai ahkerasti säästäen rakennetuksi pienen oman mökin, jossa hän kasvatti kaksi nyt jo aikuista poikaansa, kunnes 1939 myi miehensä kanssa rakentamansa mökin ja ostivat uuden talon. Talvisodan jälkeen myytiin tämäkin ja ostettiin uusi 3-huoneinen omakotitalo kauniilta paikalta Lahden esikaupungista. Täällä hän edelleen asuu. Aina pirteänä ja iloisena hän on monet vuodet käynyt Askon tehtailla työssä ja tarmoa on riittänyt myös kuurojen yhteisiin rientoihin. Nuorekasta 50-vuotiasta muistivat hänen juhlapäivänään monet ystävät ja työtoverit onnitteluillaan.

Tyyne ja Matti Sulan talo Lahdessa, Myllypohjank. 12.

Rouva SANNA GREV (o.s. Liikala) täyttää lokakuun 15 p:nä 60 vuotta Vaasassa. Hän on syntynyt Ylistarossa, käynyt kuurojen koulun Oulussa. Ylistarossa hän oli monessa paikassa palveluksessa, kunnes meni naimisiin vaasalaisen Axel Grevin kanssa ja muutti asumaan Vaasaan, jossa hänen miehensä oli Puuvillatehtaan töissä. Heillä on 4 kuulevaa poikaa, joista Reino käy pyhäisin pitämässä jumalanpalvelusta kuuroille kaupungin kirkon sakaristossa.

Rouva Grev liittyi jo aikaiseen Vaasan Kuurojenyhdistyksen jäseneksi ja käy ahkerasti kirkkopäivillä kuulemassa Jumalan sanaa. Hänen miehensä pääsi jo aikoja sitten eläkkeelle Puuvillatehtaan palveluksesta. Sanna on hyvä ja miellyttävä perheen emäntä, jonka kodissa kuurot mielellään vierailevat. Toivotamme terveyttä ja pitkää ikää vielä hyvissä voimissa olevalle ystävällemme. *Helmi Hakko.*

RAKKAAT YSTÄVÄNI! Lähetän tämän lehden välityksellä hartaat, sydämelliset kiitokseni teille kaikille, jotka muistitte minua 50-vuotispäivänäni.

Katri Pitkänen.

Kotimaasta

OLYMPIAVIERAITA saapui viime kesänä lukuisasti valtameren takaa, varsinkin Amerikan suomalaisia, monet lapsineenkin, jotka saivat nyt nähdä vanhempiensa syntymämaan ensimmäistä kertaa elämässään. Niinpä vieraili myöskin mrs. Ida Aaltonen tyttärensä Mildredin kanssa — joka on kuuro — sukulaisissaan Helsingissä, Kotkassa ja muuallakin. Miss Mildred Aaltonen, New Yorkilaisneito, tapasi myös kuuroja ystäviään täällä ennen syyskuun 23 p:nä tapahtunutta kotimatkaansa. Kiitämme käynnistä ja toivotamme tervetulleeksi vastakin.

MEILLÄ on kunnia kiittää kaikesta meille osoitetusta huomaavaisuudesta yhdistyksemme täyttäessä 45 vuotta. *Jyväskylän Kuurot r.y.*

TÄTEN pyydän lausua sydämelliset kiitokseni Lappeenrannan Kuurojen yhdistykselle, Kuurojen Sisulle ja ystäville sekä sukulaisille, jotka muistivat minua arvokkailla lahjoilla, kukilla ja onnitteluilla täyttäessäni 50 vuotta. *Martti Koistiainen.*

LÖYTYISIKÖ sellaista kuuroa, jolla on koti ilman emäntää, olisin vapaa sitä hoitamaan. Maksusta sovitaan os. Rouva Annikki Pisilä, Pyhäjoki, Yppäri.

TILITYS Kiikan ja sen ympäristön Kuuromykkäin Yhdistys »Heffata» r.y:n toimeenpanemasta rahankeräyksestä 1/1—30/6 -52 kuurojen valistustalon rakentamiseksi Tyrväälle.

Tuloja:

Keräyslistoilla saatu		494.956:—

Menoja:

Keräyslupa	784:—	
Painatuskulut	2.875:—	
Postimaksut ym. sekal. kulut	830:—	
Kerääjien palkkiot	41.801:—	46.254:—
Keräyksen puhdas tulo		448.702:—

Tyrväällä syyskuun 13 p:nä 1952.

Tauno Kuutti
Keräyspäällikkö

Edelläolevan tilityksen olemme tänään tarkastaneet ja havainneet sen oikein tehdyksi.
Tyrväällä syyskuun 14 p:nä 1952.

Ilona Mattila, Rouva, Kiikka.
Rurik Pitkänen, Toimittaja, Helsinki.

†

Rakas vaimoni
DINA CHARLOTTA JÄRVINEN
o.s. Granqvist
synt. 2. 5. 1890 Nauvossa,
kuoli 15. 3. 1952 Turussa.

Kaivaten
Kalle Järvinen

†

Herra näki hyväksi pois kutsua rakkaan äitimme, mummomme ja sisaremme
HANNA KOOBAS
o.s. Reinikainen
synt. 4. 1. 1889 Kuopion pitäjässä, kuoli sydänhalvaukseen 31. 8. 1952 Rauhan sairaalassa. Rakkaudella muistelemme:

Toini (o.s. Koobas), **Olavi, Jaakko, Esko, Simo** ja **Saini Hakonen**
Veli ja sisaret perheineen

Levon sulle suomme äiti rakas,
vaikka katkera on kaipaus.
Pääsithän sä alta tuskan, vaivan
sinne miss' on ikikirkkaus.

Toini tyttärenne.

Hän elää, vaikka on kuollut.

Fredrika sisar.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

57. vuosikerta 1952

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.
Päätoimittaja URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.
Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.
Toimituskunta: Börje Ahlbäck, Eino Karilas, J. K. Palomaa, Katri Pitkänen.
Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen kuukauden 15 päivää.
Tilaushinta: Koko vuodelta 1952 kotimaassa 400:—, ulkomaille 500:—. Tilauksia vastaanottavat kaikki postitoimistot.
Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.
Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tahi talouspääll. Evert Toiviolle, Helsinki, Laivurink. 33 D 88.

Tilatkaa myytäväksenne oma joulujulkaisunne

KUUROJEN JOULU 1952

36 sivua — Arvokkaita kirjoituksia — Paljon kuvia

Hinta ainoastaan 100 markkaa

Yksityiskappaletilauksiin liitettävä 20 mk postimaksuksi

Entistä paremmat myyntipalkkiot:

10— 50 kpl.	.....	10:— kappaleelta
51— 100 »	.....	15:— »
101—1000 »	.....	20:— »
yli 1000 »	.....	25:— »

Ansaitkaa itsellenne hyvät joulurahat. Myykää joululehtiämme kaikille ja kaikkialla. Siten tuette oman liittonne tekemää laajaa valistustyötä koko maassamme.

Paras myyntiaika on ennen joulua.

Tehkää heti tilauksenne ilmoittamalla haluamanne kappalemäärä osoitteella:

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

HELSINKI, Liisank. 27 E 10

Tilatkaa vuodeksi 1953 —

Prenumera för år 1953 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 58 — 57 årgång

Ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — J. K. Palomaa — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Kirjeenvaihtajia eri puolilla maata!

Tilaushinnat:
Koko vuodelta 400 mk — ulkomaille 500 mk. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 100 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteänne levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudesta.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitté:
Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — J. K. Palomaa — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Korrespondenter i skilda delar av landet.

Prenumerationspris:
För hela året 400 mk — till utlandet 500 mk. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 100 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10. Postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri
red.sekreterare

URHO KIERIMO
päätoimittaja - huvudredaktör

BÖRJE AHLBÄCK
ruotsinkiel. toimittaja
svenskspr. redaktör

Kauppakirjapaino Oy., Helsinki 1952.